

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ

**ОДЕСЬКА НАЦІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ
ХАРЧОВИХ ТЕХНОЛОГІЙ**

**ЗБІРНИК ТЕЗ ДОПОВІДЕЙ
77 НАУКОВОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ
ВИКЛАДАЧІВ АКАДЕМІЇ**

Одеса 2017

виробників будуть малоефективні. Також важливо здійснити співробітництво з країнами-партнерами у сфері спільного вивчення сировинних ресурсів, переробки виноматеріалів, створення інфраструктури вино господарської галузі, підготовки фахівців тощо.

Для підвищення конкурентоспроможності виноробних підприємств у конкурентному середовищі спеціалісти пропонують два шляхи досягнення оптимального функціонування: або стати у галузі виробником з найнижчим рівнем собівартості, або диференціювати свою продукцію в тих напрямках, які цінуються покупцем найбільше, і за які він готовий сплатити найвищу ціну. Отже, виробник або зосереджується на виробництві вин низького цінового сегменту або надає продукції нових якісних та смакових властивостей, використовує нові технології, створює новий бренд для задоволення потреб споживачів високого цінового сегменту.

Для рішення проблем у виноробній галузі, сьогодні необхідно зосередження уваги виробників на потребах споживачів, поліпшення якості продукції, впровадження інновацій, більш якісне використання ресурсів, поліпшення умов праці. Збільшення площ виноградників, підвищення рівня якості вина, зменшення об'ємів фальсифікату, впровадження у виробництво органічних вин сприятиме покращенню стану ринку вина в Україні і допоможе українським підприємствам стати більш конкурентоспроможними.

ТРАНСФЕР ЕКОЛОГІЧНО ЧИСТИХ ТЕХНОЛОГІЙ В АГРОПРОДОВОЛЬЧУ СФЕРУ УКРАЇНИ

Мартинюк О.М., кандидат економічних наук

Інститут проблем ринку та економіко-екологічних досліджень НАН України, м. Одеса

Перед економікою України стоїть завдання глибокої реструктуризації та оновлення агропродовольчої сфери з метою створення умов для прискорення технологічного його оновлення, забезпечення конкурентоспроможності продукції з одночасним зменшенням рівня впливу на довкілля. Саме тому в Україні життєво необхідним є забезпечення впровадження загальної стратегії екологічно чистого виробництва. Вона повинна визначити шляхи комплексного вирішення економічних та екологічних проблем та стимулювати передумови створення дієвої системи її механізмів державного управління та ринкової активізації.

Вперше модель «чисте виробництво» була розроблена департаментом «Технологія. Індустрія та Економіка» Програми ООН по довкіллю (UNEP) з прийняттям Міжнародної декларації по чистому виробництву. «Чисте виробництво» трактується UNEP як модель використання інтегрованої стратегії щодо упередження забруднення довкілля по відношенню до виробничих процесів, продукції та послуг, що також містить енергоспоживання та водоспоживання, з метою зниження викидів (скидів) шкідливих речовин, а також відходів, мінімізації ризиків здоров'ю людей та довкіллю.

Практичне впровадження цієї концепції повинне в першу чергу ґрунтуватись на створенні мережі відділень Національного агентства з питань розвитку органічного виробництва та трансферу екологічно чистих технологій, на які було покладено такі завдання: поширення інформації з методології та організаційних принципів впровадження органічного виробництва та природозахисних екологічно чистих технологій; проведення екологічної експертизи та екологічного аудиту з метою формування планів заходів впровадження органічного виробництва та екологічно чистих технологій у аграрні переробні виробництва; консультативна допомога в плануванні та здійсненні програм органічного виробництва; сприяння залученню інвестицій в програми впровадження органічного виробництва та екологічно чисті програми розвитку аграрних переробних виробництв; здійснення спільних міжнародних демонстративних та пілотних проектів з впровадження екологічно чистого виробництва в переробну сферу аграрного сектору економіки; сприяння

науковим дослідженням щодо подальшого розвитку та впровадження механізмів активізації процесів екологізації аграрного виробництва на регіональному рівні; поширення інформації щодо передового досвіду впровадження екологічно чистого виробництва в переробну промисловість АПК.

Визнано, що інноваційно успішні країни активно використовують трансфер технологій для регулювання взаємовідносин між наукою та промисловістю, для комерціалізації технологій й випуску оновленої продукції. Створюються умови – як на законодавчому, так і на організаційному рівні – для використання наукового й науково-дослідного потенціалу в приватному секторі економіки, у сфері малого та середнього бізнесу. Прикладом міждержавної співпраці у сфері трансферу технологій є Міжнародна мережа підтримки інноваційної діяльності та трансферу технологій UNIDO EXCHANGE, яка поєднує: штаб-квартиру ЮНІДО; польові офіси ЮНІДО; центри сприяння інвестиціям і технологіям ЮНІДО (Itpos/Ipus); міжнародні технологічні центри (Itcs); центри індустріальної субконтрактації й партнерства (Spxs); агентства сприяння інвестиціям та національні центри чистої продукції (Ncps).

Таким чином, при розробці регіональних програм розвитку чистого аграрного виробництва вони повинні бути орієнтовані на найбільш важливі напрями розвитку регіонів. Конкретні обсяги ресурсів, необхідних для забезпечення умов сталого впровадження та розвитку більш чистих виробництв і екологічних технологій в АПК, мають бути визначені при розробці Національного плану дій щодо впровадження більш чистих виробництв і екологічних технологій та завдань і заходів відповідної довгострокової державної програми.

ПІДВИЩЕННЯ МОТИВАЦІЇ СТУДЕНТІВ ДО НАВЧАННЯ В СУЧАСНИХ УМОВАХ

**Дідух С.М., канд. екон. наук, доцент
Одеська національна академія харчових технологій**

Соціально-економічні умови життя динамічно змінюються. Відповідно змінюється і студентське середовище – ці зміни істотно впливають на зміст навчальної роботи.

В умовах зменшення кількості абітурієнтів відбувається посилення конкуренції між вищими навчальними закладами за залучення якомога більшої кількості випускників шкіл та коледжів. Актуальним питанням упродовж усього періоду навчання є збереження контингенту. При цьому рівень мотивації студентів та їх зацікавленість у навчальному процесі зменшується. Говорячи словами Сократа, «запалити смолоскип» знань викладачеві стає все складніше.

Саме тому актуальною задачею є визначення причин зниження мотивації студентів та пошук шляхів підвищення зацікавленості у результатах навчання.

На нашу думку, важливим фактором зниження мотивації є те, що студенти не бачать прямої залежності між результатами свого навчання та перспективами отримання високооплачуваної роботи після отримання диплому. Це обумовлено дезінтеграцією вищих навчальних закладів та реального сектору економіки, відсутністю гарантованого першого місця роботи.

Окрім того, успішність сучасного молодого спеціаліста великою мірою обумовлена тими компетенціями та навичками, яким на сьогоднішній день не приділяється достатньо уваги у процесі навчання: вміння презентувати себе та певний продукт, навички продажів, динамічність, комунікабельність, схильність до обґрунтованого ризику тощо.

Більше того, у інформаційну епоху методи навчання у вищих навчальних закладах, такі як диктування конспектів, проведення монотонних лекцій, застаріли. Молодь не сприймає таку подачу інформації та швидко втрачає мотивацію.

ТРАНСФЕР ЕКОЛОГІЧНО ЧИСТИХ ТЕХНОЛОГІЙ В АГРОПРОДОВОЛЬЧУ СФЕРУ УКРАЇНИ	
Мартинюк О.М.	318
ПІДВИЩЕННЯ МОТИВАЦІЇ СТУДЕНТІВ ДО НАВЧАННЯ В СУЧАСНИХ УМОВАХ	
Дідух С.М.	319
ОСНОВНІ ШЛЯХИ РОЗВИТКУ АГРОПРОМИСЛОВОЇ ІНТЕГРАЦІЇ	
Шешеловский	320
АСПЕКТИ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ ПЕРСОНАЛУ ФІРМИ	
Ліпова О.Л.	321

СЕКЦІЯ «УПРАВЛІННЯ БІЗНЕСОМ»

АНТИКРИЗОВЕ УПРАВЛІННЯ ХАРЧОВИМИ ПІДПРИЄМСТВАМИ	
Басюркіна Н.Й.	322
ЗАСТОСУВАННЯ ФУНКЦІЇ МЕНЕДЖМЕНТУ В УПРАВЛІННІ ОСОБИСТОЮ ЕФЕКТИВНІСТЮ	
Свистун Т.В.	324
ВІРТУАЛЬНИЙ СПОЖИВАЧ. ЛЮДИНА ЧИ МОДЕЛЬ?	
Вігуржинська С.Ю., Колесник В.І., Шурко І.М.	325
СУЧАСНИЙ РИНОК ОБ'ЄКТІВ ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОЇ ВЛАСНІСТІ	
Крупіна С.В.	326
СУЧАСНИЙ РОЗВИТОК ТОРГОВЕЛЬНИХ МЕРЕЖ В УКРАЇНІ	
Бровкіна Ю.О.	328
ОСНОВНІ МЕТОДОЛОГІЧНІ ЗАСАДИ КОРОТКОСТРОКОВОГО ТА ДОВГОСТРОКОВОГО ПРОГНОЗУВАННЯ ГОСПОДАРСЬКИХ РИЗИКІВ	
Шалений В.А.	329
АНАЛІЗ РИНКУ ЗЕРНА В УКРАЇНІ	
Фомічова К.Б.	331

СЕКЦІЯ «ОБЛІК, АНАЛІЗ, АУДИТ»

ОРГАНІЗАЦІЯ СИСТЕМИ УПРАВЛІННЯ РИЗИКАМИ В КОМПАНІЇ З УПРАВЛІННЯ АКТИВАМИ	
Євтушевська О.О.	333
ДЕРЖАВНИЙ НАГЛЯД: АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ	
Іванченкова Л.В.	335
СУЧАСНИЙ УПРАВЛІНСЬКИЙ ОБЛІК: АКТУАЛЬНІСТЬ ТА ОРГАНІЗАЦІЯ	
Купріна Н.М.	336
ОСОБЛИВОСТІ АДМІНІСТРУВАННЯ ПОДАТКІВ І ЗБОРІВ В УКРАЇНІ	
Скляр Л.Б.	338
КОНЦЕПТУАЛЬНІ ЗАСАДИ ФІНАНСОВОЇ ДЕЦЕНТРАЛІЗАЦІЇ	
Тарасова О.В.	340
АСПЕКТИ ВИЗНАЧЕННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ ВИКОРИСТАННЯ ОСНОВНОГО КАПІТАЛУ В СУЧАСНИХ УМОВАХ	
Ступницька Т.М.	342
СТРАТЕГІЯ РОЗВИТКУ ОБЛІКОВО-АНАЛІТИЧНОЇ СИСТЕМИ ПІДПРИЄМСТВ ХАРЧОВОЇ ПРОМИСЛОВОСТІ УКРАЇНИ	
Ткачук Г.О.	344

СЕКЦІЯ «МЕНЕДЖМЕНТ І ЛОГІСТИКА»

СТРАТЕГІЧНІ МОЖЛИВОСТІ ДИВЕРСИФІКАЦІЇ ВИНОРОБНИХ ПІДПРИЄМСТВ	
Агеєва І.М.	346
ПОСТІНДУСТРІАЛЬНЕ СУСПІЛЬСТВО ТА Україна: ТЕОРІЯ ТА РЕАЛІЇ	
Савенко І.І.	348
АНАЛІЗ МЕТОДІВ І МОДЕЛЕЙ ВИЗНАЧЕННЯ ТА ПІДВИЩЕННЯ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ ПІДПРИЄМСТВ	
Гордієнко Л.Л., Відоменко І.О.	350
АНАЛІЗ ОРГАНІЗАЦІЙНО-ПРАВОВІХ ФОРМ СТРУКТУРНИХ ЕЛЕМЕНТІВ ЗЕРНОВОГО РИНКУ	
Седікова І.О.	353
ОСОБЛИВОСТІ СУЧАСНИХ ПРОБЛЕМ РОЗВИТКУ ВИНОГРАДАРСЬКО-ВИНОРОБНИХ ПІДПРИЄМСТВ	
Каламан О.Б.	354

Збірник тез доповідей 77 наукової конференції викладачів академії
18 – 21 квітня 2017 р.

Матеріали, занесені до збірника, друкуються за авторськими оригіналами.
За достовірність інформації відповідає автор публікації.

Рекомендовано до друку та розповсюдження в мережі Internet Вченою радою
Одеської національної академії харчових технологій,
протокол № 15 від 25.04.2017 р.

Під загальною редакцією Заслуженого діяча науки і техніки України,
Лауреата Державної премії України в галузі науки і техніки,
д-ра техн. наук, професора Б.В. Єгорова

Укладач Т.Л. Дьяченко

Редакційна колегія

Голова Єгоров Б.В., д.т.н., професор

Заступник голови Поварова Н.М., к.т.н., доцент

Члени колегії:

Бурдо О.Г., д.т.н., професор

Волков В.Е., д.т.н., професор

Гапонюк О.І., д.т.н., професор

Жигунов Д.О., д.т.н., доцент

Іоргачова К.Г., д.т.н., професор

Капрельянц Л.В., д.т.н., професор

Коваленко О.О., д.т.н., ст.н.с.

Косой Б.В., д.т.н., професор

Мардар М.Р., д.т.н., професор

Павлов О.І., д.е.н., професор

Станкевич Г.М., д.т.н., професор

Савенко І.І., д.е.н., професор

Ткаченко Н.А., д.т.н., професор

Ткаченко О.Б., д.т.н., професор

Хобін В.А., д.т.н., професор

Хмельнюк М.Г., д.т.н., професор

Черно Н.К., д.т.н., професор